

È sicuramente una grossa responsabilità, non solo il pilotare ma anche e soprattutto rappresentare, perché la pattuglia deve rappresentare il meglio dell'aeronautica militare e, quando siamo all'estero, il meglio dell'Italia. Quindi bisogna fare in modo che lo spettacolo sia bello, emozionante e che attraverso questa emozione si riescano a trasmettere tutti quei valori, propri dell'Aeronautica, ma soprattutto tutto quello che di bello e di buono sappiamo fare in Italia. Questo è quello che provo.

Dicevo poc'anzi che sembrate degli automi, degli orologi di precisione. Ma dietro tutta questa preparazione, dietro tutta questa tecnologia, c'è anche un aspetto umano che vi caratterizza?

Sicuramente. Il volo è molto preciso, molto coordinato ed è il risultato di uno studio meticoloso dove nulla è lasciato al caso. Vi sono però anche le componenti umane ed emotive che bisogna saper controllare e dirigere in modo che possano condurre a qualcosa di utile al volo. Questo connubio tra macchina e uomo deve trovare un equilibrio giusto, ed è anche il nostro mestiere trovarlo.

Come si arriva a diventare Comandante delle Frecce Tricolori?

Io sono stato primo pilota da caccia presso un reparto dell'aeronautica militare e dopo mi hanno selezionato per entrare in pattuglia, ho fatto dapprima il gregario della formazione per un paio di anni, poi il capof ormazione, poi il supervisore di addestramento e infine il comandante. Quindi è una lenta escalation che dà molte soddisfazioni. Adesso mi appresto a lasciare il posto al futuro comandante che sarà il leader della formazione e a me daranno un altro incarico.

Cosa si sentirebbe di dire a un giovane che voglia entrare in Aeronautica?

Sicuramente bisogna avere una passione di base per poter entrare, ma anche e soprattutto per poter andare avanti, perché ci sono tanti esami, tanti ostacoli da superare e la strada è lunga e tortuosa. Però si è ripagati. Io rifarei senza esitazioni tutti i sacrifici che ho fatto, perché la soddisfazione che si ha nel pilotare questi mezzi, e potere in futuro gestire componenti dell'Aeronautica più grosse, è sicuramente una soddisfazione notevole.

Dante Marianacci

Èn itt lent megborzongtam, de Önnek azt hiszem egészen más dolga van, amikor repül.

Biztos, hogy rendkívüli felelősséget jelent, nemcsak repülni, hanem képviselni is valamit, mert képviselni kell a katonai aeronautikát, és amikor külföldön vagyunk, Olaszországot is. Mindezt úgy kell csinálni, hogy a látvány szép és megható legyen, és ezen az érzésen keresztül közvetíteni tudjuk mindazt, a szépet és jót, amit csak tudunk csinálni Olaszországban. Ez az érzés kerít hatalmába odafönt.

Az előbb említettem, hogy gépeknek, vagy inkább nagyon pontos óraszerkezetnek tűnnek neked. De a felkészültség és az egész technológia mögött Önökre jellemző emberi tulajdonságok is állnak.

Így van. A repülés nagy pontosságot, nagy koordinációt igényel, és aprólékos munka eredménye, ahol semmit sem szabad a véletlenre bízni. Ugyanakkor jelen vannak érzelmi és más emberi összetevők is. Ezeket tudni kell uralkodni és olyan irányba terelni, hogy a repülésben hasznosítani lehessen őket. Tulajdonképpen ez a mi mesteriségünk.

Hogyan lehet a Frecce Tricolori parancsnokává válni?

Először vadászrepülő voltam egy katonai egységnél, onnan kerültem az alakulathoz és közkatonaként szolgáltam egy pár évet, aztán az alakulat vezetője lettem, majd a kiképzést felügyeltem és végül én lettem a parancsnok. Vagyis ez nagy megelégedéssel járó, lassú felemelkedés volt. Most készülök elhagyni a helyemet, átadom a következő parancsnoknak, aki egyben az alakulat vezetője is lesz, nekem pedig más feladatot adnak majd.

Mit mondana azoknak a fiataloknak, aki most szeretnének belépni a légierőkhöz?

Az biztos, hogy rendelkezni kell egy alapvető elkötelezettséggel ahhoz, hogy valaki bekerüljön, de ahhoz is, hogy előre tudjon haladni, mert nagyon sok akadály és buktató van és az út is hosszú és kanyargós. De megéri mindezt. Habozás nélkül újra meghoznám az összes áldozatot, mert az elégedettség, amellyel ezeknek az eszközöknek és a jövőben még fejlettebb technikának az irányítása tölt el, nagyon jó érzés.

Dante Marianacci

There are moments when, beyond all rhetoric, an Italian feels truly proud to be Italian and one such moment consists in seeing a display of the Tricolour Arrows precision acrobatic flying team. Arnaldo Dante Marinacci, director of the Italian Institute of Culture in Budapest, discussed this with General Sandro Ferracuti and Maurizio de Rinaldis, the Arrows Commander, after a performance of the Tricolour Arrows at the Kecskemet gathering in Hungary.

The Tricolour Arrows team, according to General Ferracuti, is the product of many years of traditional aeronautical culture and professionalism. This aeronautical culture has established a true technological humanism, since the Arrows in flight are not only technology, but poetry as well. That was confirmed by Commander de Rinaldis, who added that in order to pilot these airplanes an equilibrium is needed, a complete union between machine and man, and the human aspect, the pride of the pilot in flying for Italy, is thus fundamental to the perfect precision which the team achieves.